

देवानां वा इतरे यज्ञाः । तेन वा एतत् पितृलोके चरति” इति । द्विविधानां पितृणां मध्ये ये मनुष्याः पितरः तेषामेव पिण्डपितृयज्ञः । ये तु देवास्तेषां दर्शपूर्णमासादिका इतरे यज्ञाः । तस्मादेतेन पिण्डपितृयज्ञेनैव पुरुषः पितृलोके चरति ॥

अथ प्रजापते न त्वदेतानीतिमन्त्रेण गार्हपत्यदेशं प्रत्यागमनं विधत्ते । “यः पितृभ्यः करोति । स ईश्वरः प्रमेतोः । प्राजापत्ययर्चा पुनरैति । यज्ञो वै प्रजापतिः । यज्ञेनैव सह पुनरैति । न प्रमायुको भवति” इति । यः पुमान् पित्रर्थमुक्तं कर्म करोति । स पितृप्रियत्वात् सहसागन्तुं सुसमर्थो भवति । तत्परिहाराय प्राजापत्यमन्त्रेण गार्हपत्यदेशं पुनरागच्छेत् । प्रजापतेर्यज्ञस्रष्टृत्वेन यज्ञरूपत्वात् यज्ञेनैव सह पुनरागतो भवति । अतो न म्रियते ॥

एतदेव समन्त्रकं पुनरागमनं प्रशंसति । “पितृलोके वा एतद्यजमानश्चरति । यत्पितृभ्यः करोति । स ईश्वर आर्त्तिमार्त्तोः । प्रजापतिस्त्वावैनं तत उन्नेतुमर्हतीत्याहुः । यत्प्राजापत्ययर्चा पुनरैति । प्रजापतिरेवैनन्तत उन्नयति । नार्त्तिमार्त्तंति यजमानः” [१०] इति । पितृभ्यः करोति इति यदस्ति एतेन यजमानः पितृलोक एव सञ्चरति । अतः स यजमानो मनुष्यलोके निस्पृहत्वादत्र पीडां प्राप्तुं प्रभवति । तमेनं प्रजापतिरेव तत आर्त्तिरुद्धर्त्तुं अर्हतीत्येवमभिज्ञा आहुः । अतः प्राजापत्यमन्त्रेणागच्छन्तं प्रजापतिरुद्धरति । सोऽप्यार्त्तिं न